

Nota inzake de norm betreffende de opdracht van de bedrijfsrevisor bij de ondernemingsraad

I. Antecedenten.

Het document van 5 oktober 1990 dat ter advies aan de Hoge Raad werd voorgelegd werd was het derde in een reeks documenten inzake de opdracht van de bedrijfsrevisor bij de ondernemingsraad.

Het eerste ontwerp dateert van 1988, hierover werd na een gezamenlijke bespreking van de Raad van het Instituut der Bedrijfsrevisoren (I.B.R.) en de Hoge Raad voor het Bedrijfsrevisoraat (H.R.B.) een nieuw ontwerp gemaakt op datum van 2 juni 1989 (bijlage VI/1 bij onze brief van 26/08).

Op 16 november 1989 heeft de Hoge Raad hierover een eerste advies uitgebracht (H.R.B. 89/12 D; bijlage VI/2 bij onze brief van 26/08).

Hierna werd binnen een bijzondere werkgroep van het I.B.R. een nieuwe tekst opgesteld die klaar kwam op 5 oktober 1990 (bijlage VI/3 bij onze brief van 26/08).

Hoewel de Hoge Raad in zijn vorige samenstelling hieraan nog besprekingen wijdde, is het tweede advies niet tijdig klaar gekomen, zodat het IBR de norm op 7 februari 1992 uitvaardigde zonder nog langer het advies van de Hoge Raad af te wachten.

De tekst van 5 oktober 1990 en van 7 februari 1992 zijn identiek.

Onderhavige nota had vooral tot doel na te gaan op welke punten het advies van de Hoge Raad uit 1989 niet gevolgd werd door het IBR.

De Hoge Raad besloot uiteindelijk, ter wille van de rechtszekerheid, geen wijzigingen meer te adviseren, en over een periode van twee jaar de werking van de norm te evalueren.

II. Algemene bespreking

In het algemeen heeft het I.B.R. de opmerkingen van de Hoge Raad over de structuur, het consistente taalgebruik en de verwijzing naar de algemene controlenormen goed gevolgd.

De tekst maakt nu een duidelijk onderscheid tussen :

- I. Het wettelijk kader van de opdracht
- II. De eigenlijke betrekkingen tussen de bedrijfsrevisor en de ondernemingsraad
- III. De specifieke voorschriften inzake controlewerkzaamheden ten behoeve van de ondernemingsraad.
- IV. Het opstellen van het certificeringsverslag en
- V. De ontleding en verklaring

Wat de algemene structuur betreft voldoet het ontwerp aan de voorschriften van een duidelijke norm.

Uit de hoofdstukken I, II en IV van de ontwerp-norm werd een nieuw hoofdstuk II gecompileerd over de betrekkingen tussen de ondernemingsraad en de revisor

Dit impliceert dat, met uitzondering van hoofdstuk I, de andere hoofdstukken één nummer "opschuiven".

De norm geeft duidelijker aan wanneer het gaat om normen die verplichtingen scheppen en aanbevelingen die enkele indicatieve richtlijnen voorstellen.

Ook werd gevolg gegeven aan de opmerking van de Hoge Raad (bijlage VI/2, randnummer 11) dat alle controlenormen die het revisoraat beheersen ook en zonder meer van toepassing zijn bij de werkzaamheden van de revisor ten behoeve van de ondernemingsraad (1.5 van de ontwerp-norm werd niet hernomen in de definitieve norm).

Wel blijven er taalkundige (bv. 'ingewikkelde ophelderingen') en legistische schoonheidsfouten. Zo is er in de Nederlandse tekst van de ontwerp-norm (versie 1989) voortdurend sprake van 'natrekbare stukken' ('documents vérifiables'); dit werd verbeterd in de definitieve versie tot 'bewijsstukken'; maar de wettekst gewaagt van 'verifieerbare stukken' (art. 15bis, lid 1, 2° W. 20 september 1948).

III. Gedetailleerde bespreking

Uitgaande van de definitieve norm (bijlage VI/3) werd per nummer vergeleken met de vindplaats in de ontwerp-norm (bijlage VI/1).